

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011905
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011905.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného U. R., nar. XX. M. XXXX v Trnave, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2020, č. k. 6PP/128/2020-23, na neverejnom zasadnutí konanom 18. februára 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušuje. Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného U. R., nar. XX. M. XXXX v R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 6. marca 2012, sp. zn. 4T/64/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 19. septembra 2013, sp. zn. 6To/89/2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava zo 17. februára 2015, sp. zn. 30Nt/134/2014, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. júna 2017, sp. zn. 4T/64/2009, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 6. novembra 2020, č. k. 6PP/128/2020-23, podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák., podmienkovo prepustil odsúdeného U. R. (ďalej len odsúdený) z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. júna 2017, sp. zn. 4T/64/2009. Súčasne mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a nad odsúdeným nariadil probačný dohľad vo výmere 3 (tri) roky. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu odsúdenému ustanovil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a tiež splnil prvú materiálnu podmienku, pretože svojim správaním preukázal polepšenie. Argumentoval tým, že z hodnotenia odsúdeného je zrejmé, že jeho správanie vo výkone trestu nebolo spočiatku na požadovanej úrovni, no účel trestu zjavne začal plniť svoju individuálno-prevenčnú funkciu, keďže od novembra 2018 je správanie sa odsúdeného hodnotené pedagógom ako vzorové. Dokonca je pracovne zaradený a dlhodobo podáva nadpriemerné pracovné výkony.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že odsúdený splnil aj druhú materiálnu podmienku, čo odôvodnil tým, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody kontinuálne od 8. októbra 2013, tzn. viac ako 7 rokov, avšak po prvýkrát vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom s poukazom na čas, ktorý je odsúdený vo výkone trestu a s prihliadnutím na jeho správanie sa a plnenie jeho povinností bolo možné konštatovať, že u odsúdeného došlo k dosiahnutiu účelu trestu a možno od neho očakávať vedenie riadneho života, keďže na slobode má prisľúbenú prácu a bývanie. Pre pokračovanie v prevýchovnom a resocializačnom procese u odsúdeného na slobode a s ohľadom na spoločenskú závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa dopustil (a hlavne jej mnohosť), mu určil

skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe vo výmere 3 rokov a uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. zamestnať sa, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa odsúdený po porade s obhajcom vzdal práva na podanie sťažnosti, no prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátor) sa k podaniu opravného prostriedku nevyjadril.

Dňa 18. decembra 2020 bola okresnému súdu doručené písomné podanie prokurátora, v ktorom uviedol, že voči napadnutému uzneseniu podáva sťažnosť, nakoľko ho považuje za nezákonné. V prejednávacom prípade totiž odsúdený podľa názoru prokurátora splnil výlučne formálnu podmienku, rozhodne však nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok. Doterajšie správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností jednoznačne nepreukázalo jeho polepšenie a rovnako tak nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prokurátor poukázal na jednotlivé odsúdenie a dodal, že odsúdený bol v sledovanom období celkovo štyrikrát disciplinárne potrestaný a len trikrát disciplinárne odmenený. Ku dňu vydania napadnutého uznesenia mal síce uvedené disciplinárne tresty zahladené, avšak túto okolnosť je nutné zohľadniť ako jeho osobnostné zlyhanie, ktoré v kontexte s ďalšími skutočnosťami odôvodňujú záver, že podmienky na postup podľa § 66 Tr. por. neboli splnené. Odsúdený bol celkovo šesťkrát súdne trestaný, z toho dvakrát pre zločin. Podľa záverov hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania čiastočne a len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Rovnako tak z tohto hodnotenia vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo počas výkonu trestu odňatia slobody vždy na požadovanej úrovni. V pedagogickej dokumentácii sa nachádza viacero negatívnych poznatkov o nedodržiavaní príkazov a nariadení. K stabilizácii správania došlo až v novembri 2018, odkedy sa v pedagogickej dokumentácii odsúdeného už nenachádza žiadny negatívny poznatok. Podľa prokurátora je správanie sa odsúdeného nevyhnutné hodnotiť komplexne, t. j. počas celého výkonu trestu odňatia slobody. Na základe uvedeného je zrejmé, že podmienky na podmiennečné prepustenie neboli splnené do novembra 2018, čo pri zohľadnení dĺžky uloženého trestu, jeho zostávajúceho zvyšku a charakteru spáchanej trestnej činnosti je možné vyhodnotiť len ako nesplnenie materiálnych podmienok na postup podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.

V rámci konečného návrhu prokurátor žiadal, aby krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený sa k podanej sťažnosti vyjadril písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho, ktoré bolo doručené okresnému súdu 21. januára 2021.

Uviedol v ňom, že sťažnosť prokurátora považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Okresný súd sa podľa jeho názoru v napadnutom uznesení vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, tieto aj správne vyhodnotil, preto považuje napadnuté uznesenie za zákonné a vecne správne. Prokurátor podľa neho odôvodnil sťažnosť skresľujúcim tvrdením, že počas výkonu trestu bol odsúdený 4 krát disciplinárne potrestaný a 3 krát disciplinárne odmenený. Zdôraznil, že ku dňu rozhodovania o žiadosti mal uvedené disciplinárne tresty zahladené, preto na ne nemožno prihliadať. Ku dňu vydania napadnutého uznesenia nemal evidované žiadne tresty.

Poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody je nepretržite od 8. decembra 2013, je toho názoru, že za také dlhé obdobie je pochopiteľné občasné vybočenie z pravidiel správania vo výkone trestu, zvlášť ak mu väčšina trestov bola uložená v počiatočných štádiách výkonu trestu a jednalo sa o menej závažné porušenia disciplíny (vykrikovanie a pod.). Uvedené nedostatky možno vnímať aj v kontexte jeho pomerne mladého veku, kedy nastúpil do výkonu trestu a faktu, že išlo o prvú skúsenosť s prostredím výkonu trestu odňatia slobody, teda adaptácia si v jeho prípade vyžadovala určité časové obdobie (aj vzhľadom na prostredie, z ktorého pochádza). Neboli mu uložené „len“ 3 disciplinárne odmeny (ako sa snaží interpretovať prokuratúra), ale celkovo mu bolo uložených 7 disciplinárnych odmien, z ktorých 4 boli použité na zahľadanie uložených trestov. Ak by bol prijatý výklad prokuratúry uvedený v podanej sťažnosti vo vzťahu k uloženým trestom, v takom prípade by žiadny z odsúdených, ktorým bol uložený disciplinárny trest, nemal možnosť na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu si uvedomil nesprávnosť konania a nepochybne preukázal polepšenie a prevýchovný účinok doposiaľ absolvovaného výkonu trestu. V tejto súvislosti je potrebné akcentovať jeho vzorné správanie vo výkone trestu (od novembra 2018, v tejto súvislosti poukazuje aj na obsah hodnotenia) a jeho vzťah k práci (v zmysle hodnotenia ÚVTOS podáva nadpriemerné pracovné výkony na pracovisku Euroobuv), čo je výrazom skutočného polepšenia, a teda aj vzhľadom na tieto okolnosti je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Ďalej poukázal na nesprávnosť v odôvodnení sťažnosti vo vzťahu k určení termínu splnenia formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie. Prokurátor uvádza, že tieto podmienky splnil až 28. augusta 2020, čo je však v rozpore s tvrdením okresného súdu, kedy mal podmienky na podmiennečné prepustenie splniť už 16. júna 2017. Prokurátor podľa neho účelovo vykladá niektoré skutočnosti v tom smere, že neuplynula dostatočne dlhá doba odo dňa splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie. Odsúdený ďalej uviedol, že si aktuálne odpykáva trest vo výmere 7 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. júna 2017, sp. zn. 4T/64/2009 (po povolení obnovy konania). V skutočnosti si teda v súčasnosti odpykáva trest za skutok, ktorý spáchal 18. januára 2009, t. j. pred 11 rokmi. Aj túto skutočnosť je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o jeho žiadosti a aj z tohto pohľadu bol postup okresného súdu správny a zákonný. Napriek tomu, že postupne vykonával tri uložené tresty, vo výkone trestu odňatia slobody je po prvý krát. V aktuálnom čase uvedený trest vo výmere 7 rokov neplní svoj účel tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., a to najmä vzhľadom na značný časový odstup od spáchania skutku. Za týchto okolností považuje podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby vo výmere 5 rokov s uložením probačného dohľadu a primeraných povinností za účelnejší spôsob represívno-preventívneho vplyvania na jeho osobu. Jemu uložená skúšobná doba s probačným dohľadom výrazne prevyšuje čas, ktorý by mal stráviť vo výkone trestu, teda ochrana spoločnosti bude pri takto uloženej skúšobnej dobe efektívnejšia, ako keď by mal vykonať celý trest za skutok z roku 2009.

Odsúdený je preto toho názoru, že spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie. Zdôraznil, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má vytvorené podmienky pre vedenie riadneho života, lebo má kde bývať, má zabezpečenú prácu (o čom predložil doklad na verejnom zasadnutí), má silné rodinné zázemie a maloletého syna, o ktorého sa chce postarať. Vo vzťahu k synovi mal riadne nahlásenú vyživovaciu povinnosť, ktorú si plnil. Účel trestu v jeho prípade splnil individuálno-prevenčnú funkciu.

V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd sťažnosť prokurátora zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne na rozhodnutie 4. februára 2021.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 odsek 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal prokurátor sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, tomuto prokurátor žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil.

Pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie, krajský súd rovnako ako súd okresný zistil, že odsúdený vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, teda splnil túto formálnu podmienku.

Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z postupne uložených trestov, lebo od 8. októbra 2013 si nepretržite až doposiaľ odpykáva postupne tri tresty odňatia slobody, konkrétne

- od 17. februára 2015 do 17. decembra 2015 vykonával trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 19. septembra 2013, sp. zn. OT/147/2013,

- od 17. decembra 2015 do 17. augusta 2018 vykonával súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, na ktorý bol odsúdený podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Trnava z 28. augusta 2014, sp. zn. 5T/45/2014 a

- od 17. augusta 2018 až do 8. apríla 2024 by mal vykonávať trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na ktorý bol odsúdený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 16. júna 2017, sp. zn. 4T/64/2009 (tu mu bola započítaná aj časť trestu odňatia slobody, ktorú už vykonal od 8. októbra 2013 do 17. februára 2015).

V prípade prvého odsúdenia išlo o prečin, vo zvyšných dvoch prípadoch išlo o odsúdenie za zločiny. S poukazom na ust. § 66 ods. 3 Tr. zák. ak má odsúdený vykonať viac trestov odňatia slobody, môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2. V tomto prípade tak bolo potrebné, aby odsúdený vykonal z prvého uloženého trestu polovicu podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a zo zvyšných dvoch trestov podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. dve tretiny, ktorú podmienku splnil 18. augusta 2020 a nie 16. júna 2017, ako to mylne uviedol okresný súd.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., tu sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že odsúdený túto podmienku splnil. Z hodnotenia vypracovaného riaditeľom ústavu vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, no súčasne sa konštatuje, že jeho správanie sa od novembra 2018 zlepšilo a stabilizovalo, pričom od tohto momentu sa v jeho dokumentácii nenachádza žiadny negatívny poznatok. Na pracovisku podáva v súčasnosti nadpriemerné pracovné výkony a vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa si plní ak má na konte dostatok finančných zdrojov. Odsúdený bol disciplinárne 4 krát potrestaný a 7 krát disciplinárne odmenený, pričom 4 odmeny použil na zahladenie svojich disciplinárnych trestov. Podľa riaditeľa ústavu len čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania.

Krajský súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ide o odsúdeného, ktorý sa do väzenia dostal v mladom veku, je preto možné akceptovať výhradu odsúdeného, že vzhľadom na prostredie, z ktorého pochádzal, mal spočiatku problémy adaptovať sa na výkon trestu. Tieto problémy u neho neskôr pominuli, jeho správanie sa stabilizovalo a aktuálne je vzorové.

Z pohľadu krajského súdu tak nejde len o formálnu adaptáciu na prostredie ústavu, ale o skutočné zmeny v osobnosti odsúdeného, o čom svedčia jeho nadpriemerné pracovné výkony. Pokiaľ z uvedeného prokurátor vyvodzuje účelovosť postupu zo strany odsúdeného s cieľom dosiahnuť podmiennečné prepustenie, ide len o ničím nepodloženú domnienku.

Avšak pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky v zmysle ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., tu sa krajský súd s názorom okresného súdu, že odsúdený túto podmienku splnil, nestotožnil.

Posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o predchádzajúci spôsob života, odsúdený pred spáchaním skutku nevedol riadny život, bol drogový závislý, dlhodobo nezamestnaný, keď tak pracoval len brigádne, mal finančné problémy a je bez vzdelania. Pokiaľ ide o jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, z registra trestov odsúdeného vyplýva, že sa trestnej činnosti nedopustil ojedinele, ale opakovane, pričom bol až 6-krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť. Aj riaditeľ ústavu vyhodnotil jeho resocializačnú prognózu ako nepriaznivú. Vychádzajúc z uvedeného môže byť podľa názoru krajského súdu náprava odsúdeného zaručená len úplným výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený. Inak povedané, celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas výkonu nariadeného trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a

že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Pokiaľ vo vyjadrení odsúdený poukazoval na to, že riaditeľ ústavu ho odporučil podmienčne prepustiť, k tomu krajský súd uvádza, že stanovisko riaditeľa má pre súd len odporúčací charakter, konečné posúdenie splnenia zákonných podmienok na podmienčné prepustenie je vždy na úvahe súdu. Pokiaľ odsúdený žiadal zohľadniť fakt, že si v súčasnosti odpykáva trest za skutok, ktorý spáchal 18. januára 2009, t. j. pred 11 rokmi, ide o skutočnosť, ktorá je z hľadiska rozhodovania bez akéhokoľvek právneho významu. Pokiaľ odsúdený vo vyjadrení akcentoval skutočnosti, že má po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zabezpečené bývanie, že má prisľúbené zamestnania a teda aj príjem, že sa bude starať o svoje maloleté dieťa, ktoré dlho nevidel atď., tieto tvrdenia nie sú podľa názoru krajského súdu dostatočne spôsobilé rozptýliť obavu z toho, že by v prípade podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, lebo jeho sklony k páchaniu najmä majetkovej trestnej činnosti sú zjavné.

S poukazom na vyššie uvedeného skutočnosti krajský súd na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.